

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska z uzupełnieniami wersji krakowskiej

Rękopis Biblioteki Narodowej w Warszawie, sygn. 3068 III, k. 38vb–39ra

Odczyt: Maciej Mikula

Artykuł 94 [Gn. 87]

[94] ^a-De viris se mutuo vulnerantibus. Capitulum LXXXVII^a

Si vir cum scitu contra alium ad iustitiam se exhibuerit, et alter noluerit [k. 39ra] seu spreverit, et vulneret illum non querulando absque iure, et ille, qui vulneratus sit, veniet et ad defensionem et vulneret illum mutuo, et hic, primo qui vulneravit suum adversarium, primo ad iudicium veniat et conqueratur et alter, in quo pax sit violenta, eciam postea veniet circa diei lucem et dicat, quod incium illius fuerit et non suum. Si hoc, ut iuris fuerit, metseptimus^b protestabitur cum probis hominibus, qui viderunt et audiverunt, qui presentes fuerunt, aquiritur primam querelam. <Pater eximit filium^c> Unus vir potest filium suum extunc unica manu [eximere], qui est in pane suo non uxoratus, tacto sacramento, quod filius suus reus non sit, post mortem tuam manum. Hoc potest facere in eodem iudicio aut per sex ebdomadas querimonia facta aliternorum. Si autem noxa una tam super patrem, quam super filium fuerit querulata simul, extunc patrem se ipsum oportebit primo eximere de tali facto.

^{a-a} czerwonym inkaustem; ^b w rkp. met vii; ^c na marginesie

[hasła: sprawiedliwość, zranienie wzajemne, skarga, obrona, sąd, samosiódm, przysięga, współprzysiężnik, ojciec, syn, zastępstwo, pozwany, uwolnienie od skargi]